

נדרים כד

ר"א בן יעקב אומר: הרוצה שיאכל אצלו חבירו ומסרב בו ומדירו - נדרי זירוזין הוא
שאלה: איבעיא להו: פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב או לא? ואת"ל פליגי, הלכתא כותיה
 או לא?

הבאת מקור כדי לענות על השאלה	הדיוק מהמקור	דחיית המקור
<p>דתנן: האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אי אתה נוטל לבנך כור של חיטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר לו כלום אמרת אלא בשביל כבודי, זה הוא כבודי;</p>	<p>טעמא דאמר זה הוא כבודי, הא לאו הכי - נדר הוא, מני? אי רבי אליעזר בן יעקב, נדרי זירוזין הוי! אלא שמע מינה: פליגי רבנן עליה.</p>	<p>לעולם רבי אליעזר בן יעקב היא, ומודה רבי אליעזר בן יעקב בהאי דנדרא הוי, דאמר ליה: לא כלבא אנא דמיתנהינא מינך ולא מיתנהינא מינאי</p>
<p>האומר לחבירו קונם שאתה נהנית לי אם אי אתה נותן לבני כור של חיטין ושתי חביות של יין, ר' מאיר אומר: עד שיתן, וחכ"א: אף זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר הריני כאילו התקבלתי;</p>	<p>טעמא דאמר הריני כאילו התקבלתי, הא לאו הכי - נדר הוא, מני? אי ר' אליעזר בן יעקב, נדרי זירוזין הוי! אלא לאו רבנן ופליגי!</p>	<p>לא, לעולם רבי אליעזר בן יעקב, ומודה רבי אליעזר בהאי דנדרא הוי, משום דאמר ליה: לאו מלכא אנא דמהנינא לך ואת לא מהנית לי.</p>
<p>נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או חלה בנו, או שעכבו נהר;</p>	<p>הא לאו הכי - נדר הוא, מני? אי רבי אליעזר בן יעקב, זירוזין הוי! אלא לאו רבנן ופליגי!</p>	<p>לעולם ר"א בן יעקב, ומי סברת דאדריה מזמנא לזמינא? לא, דזמינא אדריה למזמנא, דאמר ליה: מזמנת לי לסעודתיך? א"ל: אין, נדר זה עליך, ונדר, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.</p>
<p>יתר על כן אמר ר"א בן יעקב: האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אי אתה מתארח אצלי ותאכל עמי פת חמה ותשתה עמי כוס חמין, והלה הקפיד כנגדו - אף אלו נדרי זירוזין, ולא הוודו לו חכמים; מאי לא הוודו לו חכמים, לאו דאפילו בקמייתא, ושמע מינה: פליגי רבנן עליה, שמע מינה</p>		

פסיקת ההלכה: מאי הוי עלה? ת"ש, דאמר רב הונא: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב. וכן אמר רב אדא בר אהבה: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.

